

Gestió ambiental > Gestió de residus |

ABOCADOR DE COLLCARDÚS I GESTIÓ DE RESIDUS AL VALLÈS OCCIDENTAL (2005)

Xavier Basora, Jordi Romero, Xavier Sabaté

A principi d'any, els municipis de la comarca del Vallès Occidental encara estaven pendents de rebre l'anunci del Departament de Medi Ambient i Habitatge sobre la ubicació del dipòsit de residus inerts que havia de substituir l'abocador de Collcardús, conjuntament amb quatre plantes de tractament de diverses fraccions de residus. Finalment, el mes de maig l'Agència de Residus de Catalunya anunciava que l'emplaçament definitiu seria a la bòbila de Ceràmica de Sugrañes, a Cerdanyola, un cop s'hagués clausurat definitivament l'abocador de Collcardús l'any 2008. Per la seva part, Vacarisses hauria d'acollir un ecoparc, i la finca del Ginebral a Rellinars quedaria sense afectació.

Antecedents **2004**

El Consell Comarcal del Vallès Occidental va fer públic, l'any 2004, un informe encarregat a l'Institut Cerdà que donava vida útil a l'abocador de Collcardús fins a final de 2005 i proposava quatre ubicacions alternatives per al nou dipòsit controlat. Per substituir l'abocador, el Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) va proposar quatre plantes de tractament de les diverses fraccions de les deixalles i un dipòsit controlat dels residus inerts resultants, tot i que la decisió sobre la seva ubicació va quedar posposada fins a l'any 2005. Al llarg de 2004, els municipis on es plantejava la possibilitat de situar el nou abocador van mostrar la seva oposició i es van crear plataformes contràries.

Cerdanyola: ubicació definitiva del dipòsit controlat de residus inerts

El mes de gener de 2005, els municipis de la comarca del Vallès Occidental es mantenien a l'espera de l'anunci del DMAH sobre la ubicació del dipòsit de residus inerts que havia de substituir l'abocador de Collcardús. Mentrestant, l'Ajuntament de Rubí va decidir oferir la planta de triatge del polígon Rubí Sud perquè la poguessin utilitzar altres municipis de la comarca, seguint les recomanacions del Consorci de Residus del Vallès (CRV), i l'Ajuntament de Terrassa va anunciar a final de febrer la seva incorporació al CRV, quatre anys després de la seva creació.

La Plataforma Cap Abocador a Vacarisses (PCAV) va organitzar, el 26 de febrer, una concentració davant l'Ajuntament per mostrar el rebuig a la possibilitat que s'instal·lés una planta de tractament de residus -ecoparc- o un dipòsit de residus inerts a Vacarisses. A la manifestació van assistir uns tres-cents veïns del municipi. Un cop finalitzada la concentració, els assistents van fer una marxa lenta amb cotxes des del nucli urbà fins a l'abocador de Collcardús que va provocar el tall de la carretera C-58.

Finalment, a mitjan maig, l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) va resoldre tancar l'abocador de Collcardús l'any 2008 i ubicar el dipòsit de residus inerts que l'hauria de substituir a la bòbila de Ceràmica Sugrañes de Cerdanyola del Vallès, a prop de la carretera BP-1413. A canvi, Vacarisses havia d'acollir un ecoparc per tractar les deixalles del Vallès Occidental que els municipis no haguessin recollit de manera selectiva.

Després d'aquest anunci, l'Associació de Defensa de la Natura de Catalunya (ADENC) va demanar conèixer els emplaçaments descartats per analitzar-ne les característiques i la idoneïtat respecte al que havia estat escollit. El portaveu de l'ADENC, Maties Serracant, va informar que la voluntat de la seva entitat era col·laborar amb el Consell Comarcal i la Generalitat per endegar un nou model de gestió de residus que pogués preveure la reducció del volum de residus que anessin al dipòsit, tot i que va demanar a l'Administració un compromís ferm perquè desenvolupés campanyes de sensibilització i promogués sistemes per facilitarne la recollida selectiva. D'altra banda, Eduardo Giménez, portaveu de la Plataforma Vallès Net, va fer públic el rebuig a la ubicació del dipòsit a la bòbila i va posar en dubte que les bales de residus fossin inertes i no representessin cap perill, tal com havia anunciat l'ARC. Giménez també va criticar l'escassa eficiència dels ecoparcs pels baixos índexos de recollida selectiva de la matèria orgànica.

Abocador de Rellinars

L'informe encarregat pel Consell Comarcal a l'Institut Cerdà l'any 2004 va considerar la finca del Ginebral-Vallhonestà de Rellinars com una de les possibles ubicacions per posar-hi el dipòsit de residus inerts que permetés clausurar l'abocador de Collcardús. Després d'aquest anunci, veïns dels municipis afectats de Rellinars, Sant Vicenç

de Castellet i Castellbell es van mobilitzar per protegir la finca del Ginebral i van crear l'Associació per la Defensa del Meandre, el Ginebral i Vallhonestà (ADMGV). Des de la seva creació, l'ADMGV havia recollit 4.000 signatures i havia convocat diverses concentracions i actes per mostrar el rebuig a la proposta d'instal·lació del dipòsit de residus. A final de febrer, l'ADMGV va enviar al conseller de Medi Ambient i Habitatge, Salvador Milà (Iniciativa per Catalunya-Verds, ICV), un document on constaven els arguments de l'oposició a la proposta, des del punt de vista geogràfic, ecològic i normatiu. La darrera manifestació es va celebrar el 16 d'abril.

Finalment, la decisió d'ubicar l'abocador de residus inerts a Cerdanyola deixava sense afectació la finca del Ginebral a Rellinars. Tot i això, l'ADMGV va anunciar que continuaria treballant per preservar la zona del Ginebral amb l'objectiu que s'inclogués dins el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt o es reconegués com a corredor ecològic entre Sant Llorenç del Munt i Montserrat. Mentrestant, els veïns de Rellinars festejaven la decisió amb rètols arreu del poble. L'alcalde, Àngel Puig (Convergència i Unió, CiU), apostava per potenciar turísticament la zona creant un consorci amb els ajuntaments de Terrassa, Vacarisses, Matadepera i altres municipis.

Més informació

www.arc-cat.net

www.elbreny.com/noabocador/manifest.htm

